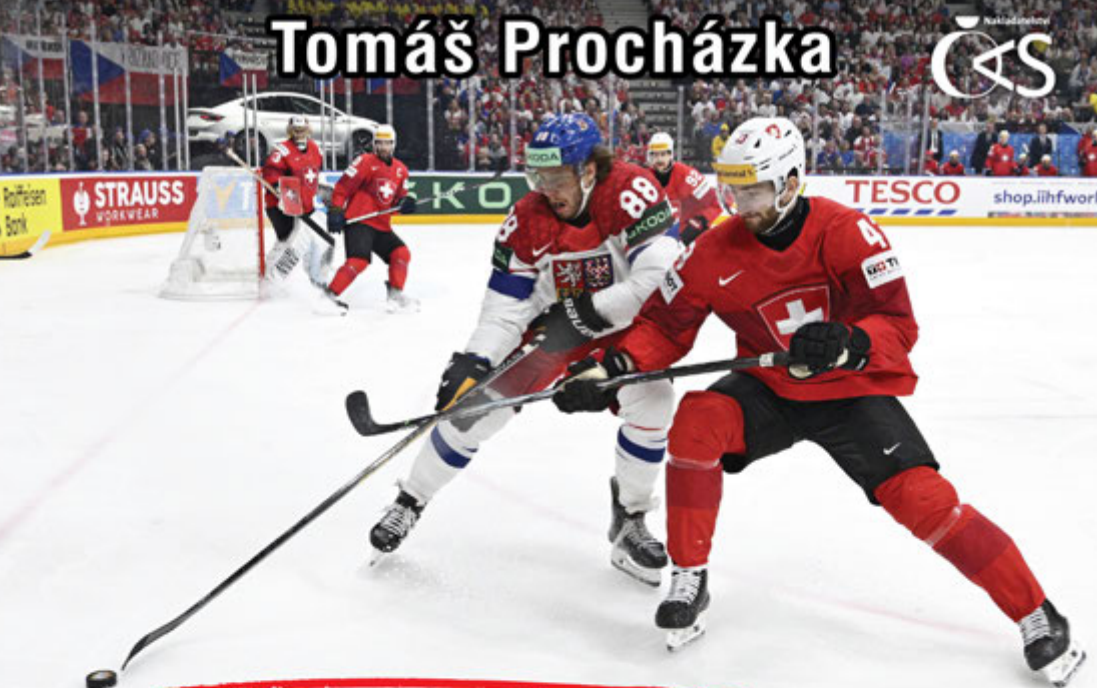

Tomáš Procházka

PRAGANO

Český triumf na hokejovém MS 2024

PRAGANO

**Český triumf
na hokejovém MS 2024**

Tomáš Procházka

PRAGANO

**Český triumf
na hokejovém MS 2024**

Tomáš Procházka

Copyright © Tomáš Procházka, 2024

Editor © Josef Pepson Snětivý, 2024

Photographs © ČTK / Deml Ondřej, Kamaryt Michal,
Šálek Václav, Šimánek Vít, Šulová Kateřina

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Šulcová, 2024

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2024

ISBN 978-80-7475-487-6 (ePUB)

ISBN 978-80-7475-488-3 (Mobi)

ISBN 978-80-7475-489-0 (pdf)

Budu Vám vyprávět zajímavý a dramatický příběh, plný dech beroucího napětí, hrdinských činů a velké touhy.

Je to příběh jedné dlouhé a často velmi krkolomné cesty, která vede přes zemi tisíce zrádných jezer, království tří modrých lvů a devíti červených srdíček, zemi jako břitva ostrých javorových listů, království zlatých leopardů, červeného lva a zlaté harfy, přes pásmo strmých mořských fjordů a zemi vlajky hvězd a pruhů až po království tří korunek a krajinu hrdého helvetského kříže.

Bok po boku těmito zeměmi putují stříbrnočervená orlice a stříbrný lev – oba ve zlaté zbroji.

Společně vybojují mnoho těžkých bitev a překonají celou řadu překážek, aby nakonec dosáhli cíle – vysněného a zaslouženého zlatého poháru, kterým potěší zdaleka nejen sebe.

Zní to možná trochu jako pohádka, ale kdepak – to všechno se skutečně stalo. A tato knížka nechť je toho živoucím důkazem!

Jestliže chceme vyprávět tento příběh skutečně z gruntu a se všemi souvislostmi, navrhuji se pro začátek přesunout o plných pět let nazpět – konkrétně k mistrovství světa v Bratislavě a Košicích 2019, kde trenér Miloš Říha dovedl český národní tým ke konečnému čtvrtému místu.

A jen o nepatrný kousek nám tehdy unikla bronzová medaile po bitvě s Rusy, jež skončila až neúspěšnými samostatnými nájezdy. Dvakrát škoda, neboť to bylo předposlední utkání naší reprezentace na MS s Ruskem.

Co bylo ale důležitější a proč se o tom především zmiňuji: z mého pohledu šlo totiž bohužel o poslední světový šampionát do roku 2024, kdy český národní tým předváděl atraktivní útočný hokej, který diváky bavit.

O další šampionát Miloše Říhu stejně jako všechny ostatní obrala pandemie covidu-19, nepochopitelně mu nebyla Českým svazem ledního hokeje (ČSLH) v tomto kontextu prodloužena smlouva... a krátce poté náš hokej o tohoto výborného, úspěšného a řekl bych nedoceněného trenéra, který svým stylem koučování a osobitým emotivním projevem připomínal legendárního Ivana Hlinku, nečekaně přišel.

Můžeme jen zpětně litovat, že se na reprezentační lavičku nedostal už o pár let dříve, jestliže víme, že v letech 2016, 2017 a 2018 jsme se jen marně pokoušeli probít přes hradbu zvanou čtvrtfinále.

Na místo Miloše Říhy nastoupil v roce 2020 do funkce trenéra seniorské reprezentace ambiciózní liberecký trenér Filip Pešán, jenž v lotyšské Rize 2021 dovedl český tým ke konečnému sedmému místu, to jest k dalšímu prohranému čtvrtfinále. Byl to šampionát, kterým jsme se snad až na vítězný zápas se Švédy vysloveně protrápili, a stalo se tak kvůli koronavirové pandemii před stále ještě prázdnými tribunami.

Po tomto i dalších nevalných výsledcích české reprezentace Filip Pešán ve funkci hlavního trenéra nepokračoval, přesněji řečeno: „byl odejit“.

ČSLH počal intenzivně hledat kouče, který by dokázal pozvednout náš tým znovu tam, kde jsme ho byli do roku 2012 zvyklí pravidelně vídat: na medailové pozice. Padala různá jména, to konečné bylo ovšem pro mnoho fanoušků dosti překvapivé. Poprvé v dějinách našeho hokeje se totiž trenérem národního týmu stal cizinec – zkušený Fin Kari Jalonen.

Výsledkem jeho práce byla nejprve adorovaná bronzová medaile z mistrovství světa 2022 (první po neuvěřitelných deseti letech).

V roce 2023 se však nedokázal se svým týmem odrazit ode dna a konečné osmé místo znamenalo zároveň nejhorší umístění českého národního týmu v jeho dosavadní samostatné historii (od roku 1993). I když je třeba objektivně přiznat, že k dispozici měl jeden z nejslabších, ne-li vůbec nejslabší reprezentační výběr posledních deseti let. A to především vinou zranění klíčových hráčů a celé řady omluvenek.

V každém případě se svým specifickým rukopisem výrazně podepsal pod výkony a herní styl české reprezentace v letech 2022-2023. Vcelku úspěšně se mu do něj podařilo implantovat typické finské prvky: odolnost v osobních soubojích, rychlý přístup k hráčům soupeře (v tom jsme někdy bohužel zaostávali), tvrdou defenzivu podle předem přísně stanoveného taktického plánu „made by Jalonen“ – a pokud se zadařilo, i úspěšné brejky a špetku přemýšlivého hokeje.

Eufemisticky řečeno: Jalonenova hra nebyla právě líbivá a ČSLH v čele s novým předsedou Aloisem Hadamczikem, jenž rozhodně nebyl Jalonenovým příznivcem, se nakonec po MS rozhodl – navíc v kontextu blížícího se mistrovství světa v domácím prostředí – učinit zásadní změny na postech trenérského štábu.

Jeho šéfem se dle očekávání stal zkušený kouč Radim Rulík. Někdejší extraligový trenér, který působil i v KHL a v roce 2005 asistoval Vladimíru Růžičkovi při zlatém triumfu na seniorském MS ve Vídni, slavil aktuálně úspěchy s mladými nadějemi českého hokeje.

Na odloženém šampionátu v roce 2022 dovedl Rulík českou reprezentaci do 20 let ke čtvrtému místu a na následujícím mistrovství už postoupila dvacítká pod jeho vedením až do finále a získala stříbro, první medaili ve své kategorii od roku 2005!

Právě reprezentační zkušenosti sehrály důležitou roli, když výkonný výbor ČSLH hlasoval o nástupci Kariho Jalonena, a rozhodl se pro Rulíka, jenž převzal reprezentaci 29. června 2023. A to s nelehkým úkolem – uspět na nadcházejícím mistrovství světa, konaném v domácím prostředí.

K dosažení tohoto cíle si vybral jako asistenty Jana Kalouse a dále zkušené hokejové matadory a reprezentační hvězdy let minulých. V této nové roli se představil Tomáš Plekanec, obránce dostal na starosti Marek Židlický a trenérem brankářů se stal Ondřej Pavelec. Vele důležitou úlohu generálního manažera české reprezentace zaujal po roční odmlce (kdy ho nahradil Martin Havlát) znovu Petr Nedvěd. Ten zajišťoval především komunikaci s hráči z NHL, na které se fanoušci, ale i trenéři, spoléhali nejvíc. Jeho kontakty a intenzivní jednání hodně napomohly tomu, aby se na světovém šampionátu v Praze představili všichni dostupní čeští borci z NHL v čele s Davidem Pastrňákem a Pavlem Zachou. Ten přitom v předchozích šesti případech pozvánku národního týmu odmítl. Myslím, že v této statistice by byl rekordmanem, ovšem v konečném důsledku byl rozhodně přínosem a doufejme, že jeho vztah k reprezentaci se tím konečně proměnil. Doplňme, že Martin Havlát zůstal jako Nedvědův asistent a trenérský tým doplnil ještě videotrenér Jakub Zelenka.

NEJISTÁ SEZÓNA

Nedá se říct, že by se partě okolo Radima Rulíka sezóna 2023/2024 (až do začátku samotného MS) bůhvíjak vydařila. Byl to spíše šedý průměr a tradiční testování hráčů.

Od začátku dubna se hokejisté začali připravovat na domácí hokejový svátek – 87. světový šampionát v Praze a Ostravě.

Po vydařených přátelských zápasech s relativně slabšími soupeři Slovenskem, Německem a Rakouskem přišlo velké vystřízlivění. Tak, jak jsme sezónu v Euro Hockey Tour na podzim brilantně začali (vítězstvím a třemi vyhranými zápasy na finské Karjale), na Českých hokejových hrách v Brně to byl pravý opak. Pět utkání tohoto turnaje se odehrálo v tamější Winning Group Areně v Brně, zápas mezi Švédskem a Švýcarskem pak v hale Stimo Arena v Klotenu.

Prohry 1:4 s Finskem, 0:2 se Švédskem a 1:2 se Švýcarskem nás s hrozivým skóre 2:8 zařadily na beznadějně poslední pozici. Generálka na šampionát se nám vůbec nepovedla. Do začátku MS v Praze a Ostravě zbývalo pouhých 5 dnů!

Trenéři po posledním zápase se Švýcarskem učinili několik dalších těžkých rozhodnutí a dle plánu opět zúžili sestavu.

Nebylo mnoho těch, kteří si zachovali místo v národním týmu od počátku přípravy, která odstartovala 2. dubna v Říčanech. Protočily se v ní desítky hráčů (více než 50 – patrně nejvíc v historii).

V nominaci nebyla nouze o překvapení. Snad jedinou jistotou byla trojice brankářů z NHL Lukáš Dostál, Petr Mrázek a Ka-

rel Vejmelka. Nevzpomínám si na šampionát, kde bychom měli brankoviště takto luxusně pojištěno na všechny tři strany.

Česká defenziva se po Betano Hockey Games rozloučila s Janem Košťálkem, Dominikem Mašínem, Jiřím Ticháčkem (nejproduktivnější obránce české Extraligy si podle mnohých expertů zasloužil na MS hrát) a Liborem Zábranským.

Na soupisce se udržely zámořské posily Radko Gudas a Jan Rutta, dále Spartané Michal Kempný s Jakubem Krejčíkem, pardubický Libor Hájek, třinecký Tomáš Kundrátek a Jan Ščotka z Komety Brno. Největším nominačním překvapením byla přítomnost jedenadvacetiletého Davida Špačka. Syn slavného otce měl původně v reprezentačním kempu jen sbírat zkušenosti, ale kvalitní a vzestupné výkony ho katapultovaly až na šampionát.

Mnohem diskutovanější byly škrty v ofenzivě. Navzdory české bolesti v zakončení se na mistrovství světa nepodíval jeden z nejlepších hráčů Extraligy Filip Chlapík. Stejně tak byl vyškrtnut střelec Jakub Vrána, nejproduktivnější Čech švýcarské ligy Michael Špaček (50 bodů ve 48 zápasech)... a překvapivě rovněž forvardi z NHL Tomáš Nosek a Radim Zohorna. Připomeňme, že už dříve se národní tým rozloučil s Filipem Zadinou ze San Jose, takže ani hráči ze zámoří neměli svá místa jistá. Radim Rulík prohlásil, že jediným hráčem, kterého by nominoval okamžitě a bez testování, je David Pastrňák. Tehdy ještě netušil, že tuto příležitost skutečně dostane.

Naopak v týmu zůstali tradiční bojovníci z mnoha uplynulých reprezentačních akcí. Důvěru trenérů dostali Ondřej Beránek, Radan Lenc, Pavel Kousal či Michal Kovařík, kanonýr švédské ligy David Tomášek, Matěj Stránský z Davosu či Roman Červen-